

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-75(12)/14/CS

Warszawa, dnia 30 października 2014 r.

DECYZJA DIH-2 NR 74/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „CEPEN” Sp. z o. o. z siedzibą w Słupsku, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 o numerze 0660/14/3784, niespełniającej wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 51/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 14 sierpnia 2014 r. (data stempla pocztowego), Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „CEPEN” Sp. z o. o. z siedzibą w Słupsku (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), złożyło wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 51/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r., dotyczącą zobowiązania Przedsiębiorcy, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 o numerze 0660/14/3784, niespełniającej wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 26 maja 2014 r. na stacji paliw w Słupsku, przy ul. Szczecińskiej 113, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego

Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 1925 litrów próbki benzyny bezołowiowej 95, tj. próbkę numer 0660/14/3784 i próbkę kontrolną numer 4989/14/3784 w ilości 4,8 litrów każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 010579.

Następnie inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w dniu 28 maja 2014 r. przekazali próbki benzyny bezołowiowej 95 do akredytowanego, niezależnego Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy na podstawie protokołu przyjęcia próbki do badań nr 127/PP/2014.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy (protokół z badań nr 598/PP/2014) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 26 maja 2014 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 0660/14/3784), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1058), zwanego dalej „rozporządzeniem” z uwagi na zawyżoną prężność par suchych DVPE, dla okresu letniego od dnia 1 maja do 30 września, której wynik badania wyniósł 63,4 kPa, przy wymaganiach jakościowych max. 60,0 kPa.

W toku kontroli w dniu 6 czerwca 2014 r., inspektor reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformował Stronę o wynikach badań próbki benzyny bezołowiowej 95 pobranej w dniu 26 maja 2014 r. o numerze 0660/14/3784, przekazał egzemplarz protokołu z badań o numerze 598/PP/2014 oraz poinformował o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 4989/14/3784.

Pismem z dnia 6 czerwca 2014 r. kontrolowany zrezygnował ze złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 4989/14/3784, pobranej w dniu 26 maja 2014 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), dalej – „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z dnia 4 lipca 2014 r. powiadomił Przedsiębiorcę jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz zobowiązania przedsiębiorcy do jej uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji

kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją nr DIH-2 Nr 51/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 o numerze 0660/14/3784, niespełniającej wymagań jakościowych.

Pismem z dnia 14 sierpnia 2014 r. (data stempla pocztowego), Strona wniosła o „anulowanie zapisów decyzji”, z uwagi na rozbieżności w dacie pobrania próbek do badań, wynikające z treści protokołu kontroli.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do Przedsiębiorcy z prośbą o wyjaśnienie, czy ww. pismo należy potraktować jako skierowany do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z dnia 8 sierpnia 2014 r. DIH-2 Nr 51/2014.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2014 r., Strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, wnosząc o „anulowanie kosztów badań”. W treści wniosku, Przedsiębiorca podniósł, iż podczas kontroli w dniu 6 czerwca 2014 r., Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, reprezentował Pan /.../, nie zaś jak podano w uzasadnieniu decyzji „inspektorzy”. Ponadto zdaniem Strony próbki benzyny bezołowiowej 95 pobrano z partii liczącej 1925 litrów, nie zaś jak podano w uzasadnieniu decyzji 31000 litrów oraz w dniu 26 maja 2014 r., nie zaś jak to wynika z protokołu kontroli - w dniu 23 maja 2014 r. Jednocześnie Strona stwierdziła, że nie podważa wyników badań przeprowadzonych przez laboratorium w Bydgoszczy. Strona wskazała również na rozbieżności między ostatnimi atestami PKN ORLEN, a wynikami badań Laboratorium w Bydgoszczy.

Pismem z dnia 2 września 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 51/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania

administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Postanowieniem z dnia 29 września 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia postępowania do dnia 24 października 2014 r.

Postanowieniem z dnia 29 września 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sprostował z urzędu oczywiste omyłki pisarskie w decyzji nr DIH-2 Nr 51/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach.

Jak już podniesiono na wstępie, badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy (protokół z badań nr 598/PP/2014) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 26 maja 2014 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 0660/14/3784), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 1 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną prężność par suchych DVPE, dla okresu letniego od dnia 1 maja do 30 września, której wynik badania wyniósł 63,4 kPa, przy wymaganiach jakościowych max. 60,0 kPa.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu benzyny bezołowiowej 95, niespełniającej wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji cytowanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 27 sierpnia 2014 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1). Dla realizacji tego celu został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. W toku postępowania inspektorzy Inspekcji Handlowej pobierają dwie próbki paliwa (art. 17), a następnie sporządzają protokół pobrania próbki (art. 20 ust. 1). Próbki przekazywane są do akredytowanego laboratorium (art. 22). Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliuguje zarządzającego systemem do zobowiązania kontrolowanego w drodze decyzji do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Jak już podniesiono powyżej, Strona nie kwestionuje wyników badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95. Niemniej jednak wypada wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. Jeżeli natomiast przeprowadzone badania wykazują, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszty tych badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca, co ma miejsce w niniejszej sprawie. Odnosząc się do zarzutów Strony należy wskazać, iż ewentualne rozbieżności pomiędzy wynikami badań uzyskanymi w toku kontroli, a wynikami wskazanymi w świadectwach jakości przez producentów paliwa, nie są przedmiotem niniejszego postępowania i nie mają wpływu na powyższe ustalenia.

Mając na względzie zarzuty Strony, na których opiera się wniosek o „anulowanie kosztów badań”, a mianowicie błędne wskazanie: ilości osób reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, objętości partii paliwa, z której pobrano próbki oraz daty ich pobrania, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Odnosząc się do kwestii daty pobrania próbek do podań, należy stwierdzić, iż w treści protokołu kontroli z dnia 26 maja 2014 r. (sygn. NR.8361.223.2014.JK.MB), w pkt 1, widnieje zapis, iż w dniu 23 maja 2014 r. w kontrolowanej działalności prowadzona była sprzedaż określonych rodzajów paliw, a następnie w pkt 2, jako datę pobrania próbek, zarówno oleju napędowego, jak i benzyny bezołowiowej 95, również podano 23 maja 2014 r.

Analiza całości akt sprawy prowadzi do wniosku, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia z błędem pisarskim. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż kontrola - w tym pobranie próbek do badań - miała miejsce w dniu 26 maja 2014 r., nie zaś 23 maja 2014 r. Protokół kontroli (sygn. NR.8361.223.2014.JK.MB) jest datowany, podpisany i odebrany przez Stronę w dniu 26 maja 2014 r. Fakt ten potwierdza również protokół pobrania próbek paliw nr 010579, gdzie jako datę pobrania próbek wskazano 26 maja 2014 r., a także protokół pobrania próbek paliw do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej, gdzie wskazano tę samą datę pobrania próbek.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż stosownie do postanowień art. 21a ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2014 r., poz. 148 z późn. zm.) - inspektor może, z urzędu lub na wniosek kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole kontroli, o którym mowa w art. 20 ust. 1, oraz w odrębnym protokole, o którym mowa w art. 21 ust. 1. Błąd pisarski w treści protokołu kontroli z dnia 26 maja 2014 r. (sygn. NR.8361.223.2014.JK.MB), został sprostowany w skierowanym do Strony piśmie z dnia 27 sierpnia 2014 r. (sygn. NR.8361.223(7).2014.JK.MB).

Odnosząc się do zarzutów Przedsiębiorcy, dotyczących ilości osób reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz objętości partii paliwa, z której pobrano próbki, należy stwierdzić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odniósł się do nich w odrębnym rozstrzygnięciu, a mianowicie w postanowieniu z dnia 29 września 2014 r. (sygn. DIH-74-75/(10)/14/CS). Ponadto należy wskazać, że ww. oczywiste omyłki w uzasadnieniu decyzji nie miały wpływu na jej zasadność.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu

okoliczności wskazanych przez Stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 51/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Wiceprezes

Dorota Karczewska

Otrzymuje:

Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „CEPEN” Sp. z o. o., ul. Szczecińska 113, 76-200 Słupsk.